

บทที่ ๑ หลังจากตื่นนอนในตอนเช้า

๑.	ชายอบางนป่ามี ๆ	ผมตื่นขึ้นมาเช้า ๆ
๒.	ถือป๊ะหื้อคู้ชายอมีบาใช้ะมูกอ	หลังจากนั้นผมก็ไปล้างหน้า
๓.	คั้นชายอบือรุษมีมี	และผมก็แปรงฟัน
๔.	คั้นชายอมานีสลาต	และผมก็อาบน้ำเลย
๕.	ชูเคาะหื้อคู้ชายอป่าไกกาเอนบาย	เสร็จแล้วผมก็แต่งตัว
๖.	ชูเคาะหื้อคู้ชายอมาแกนาซีกราบ	หลังจากนั้นผมรับประทานข้าวยาม

อธิบายศัพท์

๑.	ชายอ	ผม, ฉัน	๔.	มานี	อาบน้ำ
	บางน	ตื่นนอน		สลาต	เลย, ทันทีทันใด
	ป่ามี	เช้า			
๒.	ถือป๊ะหื้อ	หลังจาก	๕.	ป่าไก	แต่ง, ใส่, สวม
	คู้	นั้น		กาเอน	ผ้า
	มี	ไป		บาย	เสื้อ
	บาใช้ะ	ล้าง			
	มูกอ	หน้า, ใบหน้า			
๓.	คั้น	และ	๖.	มาแก	กิน, รับประทาน
	บือรุษ	แปรง, ถู		นาซีกราบ	ข้าวยาม
	มีมี	ฟัน			

ข้อสังเกต ภาษาของมลายูท้องถิ่นนิยมพูดว่า ป่าไกกาเอนบาย (ใส่หรือแต่งผ้าและเสื้อ) หมายถึง การแต่งตัว